

Zomaar een dag van het kookmaatje...

Net na het koffie momentje op de afdeling, het is tegen 15:30 uur, komt het kookmaatje Mirjam op de afdeling. Ze begroet vriendelijk en hartelijk haar bewoners en collega's die in de huiskamer aanwezig zijn. Enkele bewoners glimlachen omdat ze een bekend gezicht zien. Ze heeft na het begroeten van haar collega's geïnformeerd bij de EVV-er welke bijzonderheden er zijn. Vandaag, in tegenstelling tot gisteren, is meneer Janssen niet fit en opstandig. Hij ligt in bed en waarschijnlijk eet hij op z'n kamer.

Nadat ze het logboek van de kookmaatjes met bijzonderheden heeft bekeken, haalt ze de vaatwasser met schone vaat leeg en vult ze deze weer met de vuile vaat die nog op het aanrecht staat. Ze heeft in het logboek zien staan dat er morgen stampot met worst wordt gegeten, er zijn geen extra werkzaamheden genoteerd. Op het menubord in de huiskamer is gisteren door haar collega het menu opgeschreven van vandaag. Het menu is vandaag speklappen, tuinboontjes en gekookte aardappelen en een toetje. Het toetje is dagelijks een verrassing, er is altijd voldoende in huis en de bewoners kiezen zelf aan tafel. Dat hebben ze zo afgesproken met het team.

Ze bekijkt wat er in de koelkast aanwezig is en controleert de producten die mogelijk aan de datum zijn. Ze heeft nu een overzicht van wat er allemaal aanwezig is. Ze ziet dat er een pak verse melk bijna aan de datum is.

Een zorghulp komt de keuken binnen en vraagt aan Mirjam of ze even toezicht in de huiskamer kan houden omdat ze is weggeroepen voor assistentie op een andere afdeling. Mirjam vindt het geen probleem en vraagt op welk toestel ze te bereiken is in geval van.... Je weet immers maar nooit.

Mirjam gaat naast mevrouw Verschuren zitten en vraagt aan haar of ze vandaag mee wil helpen met het bereiden van het de maaltijd. Mw Verschuren is niet mobiel en herkent weinig van hetgeen rondom haar gebeurt. Tegenover haar zit mw. Peters, zij is altijd bereid om te helpen. Ze wil eigenlijk al beginnen. Mirjam zegt tegen mw. Peters dat ze even moet blijven zitten. De andere tafelenoten staren voor zich uit, dat hoort helemaal bij het dementieproces. Ze probeert contact te krijgen en ze vertelt wat ze vandaag gaan eten. Mirjam haalt de aardappelen, de tuinbonen en de speklapjes uit de koelkast en neemt deze mee naar tafel. Ze vertelt het menu op een rustige manier aan de bewoners en laat het ook zien. Ze legt een aardappel bij mw. Carels in haar hand. Ze laat de aardappels voelen en ruiken. Mw. Carels geeft een teken van herkenning en staart vervolgens voor zich uit. Ondertussen haalt Mirjam de mand met aardappelen, een oude krant en aardappelschilmesjes. Ze gaat naast mw. Peters zitten en spreidt de krant voor haar uit en zet de rietenmand met aardappels voor haar. Ze pakt nog een pan met water, want de aardappelen moeten na het schillen in water bewaard worden. Mw. Peters begint met schillen en snijdt ze ook nog in kleine stukjes. Het pannetje is zo gevuld. Mirjam ruimt de tafel op en neemt deze met een vaatdoekje af.

Dan komt Theo binnen sloffen... Hij blijft stokstijf staan in de keuken staan en is met geen mogelijkheid weg te krijgen. Mirjam geeft Theo aandacht en probeert hem in een stoel te krijgen, geen reactie. Dadelijk nog maar even proberen.

Het is inmiddels tegen 4 uur en de zorghulp is weer terug. Mirjam overlegt even of ze kan gaan bestellen en of de zorghulp een oogje in het zeil kan houden. Mirjam haalt de laptop tevoorschijn en start deze op in de huiskamer. Ze weet vanuit het logboek dat zij het menu voor over enkele dagen moet gaan bestellen, dan komt het overmorgen binnen. Ze controleert met een voorraadlijstje of de voorraad compleet is. Ze ziet dat ze de verse melk moet aanvullen, ze hebben afgesproken dat er

altijd 1 pak moet liggen en dat deze aangevuld moet worden tot 3 pakken. Vleeswaren liggen er nog genoeg en ze ziet ook dat de voorraad in de keukenla ook genoeg is. Overmorgen staat er macaroni Bolognaise met tomatensalade op het menu. Het is een menusuggestie om toch gevarieerd en verantwoord een menu samen te stellen. Ze overlegt met de bewoner Hans of hij zin heeft in macaroni. Hans haalt zijn schouders op en geeft aan dat hij het niet kent. Mirjam grijpt in de la en laat de macaroni elleboogjes zien. Op het pak staat ook een afbeelding van het gerecht en Mirjam schudt wat elleboogjespasta in haar hand en laat deze aan Hans zien. Hans herkent het niet, maar het lijkt hem wel wat. Vanuit ervaring weet Mirjam dat macaroni altijd goed wordt gegeten.

Het schiet Mirjam te binnen dat gerapste kaas erg lekker is en gewaardeerd wordt bij pasta gerechten. De elleboogjes liggen nog in de keukenla en ze besteld de ingrediënten voor de Bolognaise saus. Ze twijfelt of ze deze vanuit een pot maakt of van verse ingrediënten. Ze bladert snel in de agenda om te bekijken wie er werkt. Het blijkt kookmaatje Roos te zijn. Die is handig genoeg met vers koken. Ze bestelt rundergehakt, tomaten, courgette, paprika, uien (die waren op), tomatenpuree en een pakje gezeefde tomaten. Daar kun je wel een lekkere saus van maken. De kruiden zijn er altijd voldoende in het kruiden mandje, die schrijven ze pas op als deze echt op zijn. Er is afgesproken dat dat soort producten opgeschreven worden in het logboek zodat het bij de volgende bestelling meegenomen kan worden.

Inmiddels is Theo door de zorghulp afgeleid en zit hij in zijn vaste stoel. Mirjam gaat aan de slag met het bereiden van de gerechten. De speklappen kruidt ze een beetje met kerrie, peper en zout. Zelf houdt ze van krokante speklapjes, maar ze weet dat dat geen goed idee is voor de bewoners. Die houden van zacht, sappig vlees. Ze zet een pan op het vuur en begint met het braden van de speklapjes, er ontstaat een heerlijk geur in de keuken. Ondertussen wast ze de aardappelen en zet deze op met water en een snufje zout. Zelf gebruikt ze helemaal geen zout, maar ze heeft ook gemerkt dat bewoners aardappelen lekkerder vinden als er een snufje zout aan het water is toegevoegd. De tuinbonen spoelt ze af en laat deze uitlekken in een vergiet. De speklapjes zijn inmiddels bruin gekleurd en ze vist deze uit de pan. Met een scheutje water maakt zij het aanbaksel los uit de pan en maakt hiervan een lekkere jus. De jus is aan de dunne kant en bindt deze af met wat allesbinder. "Dat is echt topspul, kun je er zo ingooien". Ze legt de speklappen terug in de jus om ze nog even te laten sudderen.

Theo is onrustig en poseert zich weer in de keuken. Het is voor Mirjam erg lastig... en ze raakt er ook een beetje nerveus van. Ze baalt en probeert Theo af te leiden, het lukt niet. De aardappels zijn langzaam aan gaar en moeten afgegoten worden. Mirjam durft niet met een hete pan langs Theo, dat is gewoonweg niet veilig. Ze besluit rustig te blijven en verder te gaan, ook al staat Theo gruwelijk in de weg.

De tuinbonen uit de pot zijn weliswaar niet vers, maar de schilletjes zijn veel malser dan tuinbonen uit de diepvries. Ze kijkt in de koelkast of er wat ham ligt die ze kan opmaken. Er ligt een half pakje en checkt of er nog voldoende andere vleeswaren zijn voor het ontbijt morgen. Dat is in orde. Uit de la pakt Mirjam een ui en pelt deze. Aan Theo vraagt ze of hij weet wat zij in haar handen heeft, misschien kan ze Theo zo afleiden. Helaas. Ze snijdt de ui in blokjes en de ham in reepjes. Van het pak melk wat aan de datum is wil ze een melk sausje maken voor over de tuinbonen. Dat is herkenbaar van vroeger.

Ondertussen zijn de aardappels echt wel gaar, maar Theo is er ook nog. De zorghulp komt aanlopen en Mirjam geeft aan dat Theo een beetje in de weg staat, dat de aardappelen gaar zijn en dat ze....en dit...en dat. De zorghulp probeert Theo mee te nemen en het lukt haar. Ze zegt tegen Theo

dat er zo visite komt en dat we zo gaan eten. Theo beweegt mee en gaat weer in zijn vertrouwde stoel zitten. Gelukkig denkt Mirjam.

Ze giet de aardappelen af en constateert dat deze veel te gaar zijn. In haar gedachte hoor je haar denken “zie je wel, als Theo nu gewoon was blijven zitten dan waren de aardappelen niet doorgekookt”. Ze besluit er puree van te maken met het pak melk wat aan de datum is. Eind goed al goed. Voor het gemak schept ze de puree in een ovenschaal en zet deze in de oven om hem warm te houden. En het kijkt ook smakelijk als er een krokant randje aan zit.

In een pan met een scheutje olie smooft Mirjam het uitje en de hamreepjes. Wat een geur komt daar van af... De uitgelekte tuinboontjes voegt ze bij de ham en ui en schept het voorzichtig om. Op een kleine stand laat ze de pan staan.

Het is inmiddels 5 uur Mirjam dekt de tafel met tafellaken, bordjes en bestek. Het verzorgend personeel verzorgen de bewoners en langzaam wordt de huiskamer tafel gevuld met bewoners. Mirjam ontvangt iedere bewoner, zoals het een goede gastvrouw betaamt, en let goed op zodat de bewoners rustig en veilig kunnen eten. Een bewoner wordt apart gezet omdat vanwege alle prikkels die zij ontvangt ze erg onrustig wordt, waardoor de ander bewoners ook onrustig worden.

De zorghulp vraagt of er rekening gehouden is met een gemalen maaltijd voor mw. Thelosen. Oei, dat heeft Mirjam niet gelezen. De logopedist is vanmorgen langs geweest en heeft aangegeven dat voor mw. Thelosen de maaltijd voortaan gemalen moet zijn. Dit was nog niet doorgegeven aan het kookmaatje. Mirjam schrijft het op in het logboek. Ze zal ervoor zorgen dat er een gemalen maaltijd gemaakt wordt. Ze heeft instructie gehad om een gemalen maaltijd te bereiden. Ze heeft onthouden dat met warme vloeistof de warme componenten gemalen moeten worden. Bovendien moet je het net zo zorgvuldig presenteren als een normale maaltijd. Het lukt haar als vanzelfsprekend.

De maaltijd voor dhr Janssen heeft Mirjam op een bord geschept en afgedekt met een deksel zodat het warm blijft. Ze vraagt de zorghulp of zij deze weg wil brengen. De pannelappen liggen op tafel en Mirjam zet de pannen op tafel. Ze schept vanuit de pannen de bordjes voor de bewoners op. In het team is de vraag gesteld of er wellicht vanuit schalen geserveerd kan worden. Op deze manier willen ze bewoners prikkelen om “eigen” regie te houden. Dit heeft nog geen vervolg gehad. De zorghulp schuift ook aan tafel en Mirjam gaat ook aan tafel zitten. Beide hebben een beetje uit de pannen geschraapt en prikken zo een vorkje mee. Ondertussen helpen zij daar waar nodig de bewoners. Er vindt een gesprek aan tafel plaats over de maaltijd die gegeten wordt. De radio staat nog aan en Mirjam besluit om deze uit te zetten. Rust lijkt aangenamer voor de bewoners. De bewoners smullen zichtbaar.

Als Mirjam ziet dat de bewoners hun bord leeg hebben vraagt ze of ze nog iets meer willen. Theo lust nog wat, Theo is nu rustiger en zit te genieten van zijn maaltijd. Fijn....

Als de bewoners klaar zijn met het nuttigen van de maaltijd, haalt Mirjam de borden van tafel. De zorghulp haalt het bord bij de heer Janssen op en vraagt wat hij als toetje wenst. Dhr. Janssen heeft niet zo'n zin in een toetje maar lust een lekker kopje thee. De zorghulp zet deze voor Dhr Janssen. De vuile borden stopt Mirjam meteen in de vaatwasser, zo blijft het een beetje netjes in de keuken. Daarna tovert ze met een lach op haar gezicht de schaaltes en de verschillende soorten pakken vla op tafel. Ze vraagt de bewoners wat ze graag als toetje wensen en schenkt deze uit in schaaltes. Als de bewoners zitten te genieten van het toetje loopt Mirjam terug naar het aanrecht om lekkere verse koffie te zetten. Niet de Senseo, nee gewoon met het koffiezetapparaat. Deze pruttelt zo lekker en de bewoners herkennen dit van vroeger.

De bewoners zijn klaar met het toetje en Mirjam ruimt de tafel verder af. De bewoners die willen gaan lekker in het zitje bij de tv en radio zitten, de andere bewoners trekken zich terug op hun kamer. Mirjam vraagt de bewoners in het zitje of ze muziek willen luisteren of tv willen kijken. Ze willen tv kijken. Mirjam zet een DVD op met beeldmateriaal van vroeger, de bewoners genieten hier altijd zichtbaar van. Mirjam gaat terug naar het aanrecht en zet de laatste vaat in de vaatwasser, zet deze aan en maakt de keuken schoon. Ho, niet vergeten een doek door de oven en magnetron te halen, deze heb ik immers gebruikt vandaag.

De koffie is klaar, het is inmiddels iets na zessen. Mirjam zet de waterkoker aan en vult daarna een plateau met koffie- en theekopjes en pak koekjes. Het kokende water giet ze in de theekan en zet deze samen met de pot koffie op het plateau. Mirjam loopt eerst een rondje langs de bewoners die naar de kamers zijn gegaan en schenkt een kopje koffie of thee in en geeft de bewoner daarbij een koekje. Als ze de kamers met bewoners heeft gehad gaat ze naar het zitje en vraagt de bewoners wat ze graag wensen, een kopje koffie of een kopje thee. Ze heeft nog wat tijd over dus schuift gezellig aan bij de bewoners. De bewoners zitten rustig naar de tv te staren, Mirjam blijft stil en geniet van haar bewoners. Half 7, Mirjam zet het plateau met koffietoebehoren terug op de aanrecht en ruimt alles nog even op. Ze loopt naar de zorghulp en geeft aan welke bewoners er rustig in het zitje zitten en welke al op de kamers zijn. Ze geeft door dat de vaatwasser aan staat en deze over ongeveer 2 uurtjes wel klaar is. Willen jullie hem dan uitruimen als de bewoners op bed liggen? Geen enkel probleem voor de zorghulp. Mirjam pakt haar jas, groet de bewoners in het zitje en gaat richting huis.

Zomaar een dag van het kookmaatje.....